

29/06/2018.

Πέρασαν τέτα χρόνια!

Ήταν 1η Απριλίου όταν υποδεχτήκατε τον μεγάλο σας γιο, με αυθεντική την μεγάλη φωνιά.

Ένα καλύτερο παιδάκι, καθόλου δύσκολος χαρακτήρας, που δεν έτρωγε και ποτό.

Ένα χρόνο αργότερα, φέρατε και τον δεύτερο. Λίγο νωρίτερα χρονικά, απ' ό,τι είχατε υπολογίσει.

Χαρακτήρας λίγο αυταρκής, που έπρεπε λίγο να απαγκιστρωθεί από την μητέρα σας.

Περνώοντας τα χρόνια, έκαναν πολλούς φίλους, κι έραβαν πολλά πράγματα.

Γ' αυτά τα χρόνια, δεν χρειάστηκε να αναρρωτηθούμε εάν θα έπρεπε να αλλάζουμε σχολείο, για οποιονδήποτε λόγο.

Η καλύτερη διαφήμιση, ήταν αυτές οι φατσούλες, που δεν είπον ποτέ, ότι δεν θέλουν να πάτε σχολείο.

Ακόρη κι όταν ήταν λίγο αδιάθετα, ήταν ευτυχισμένα.

Επέστρεφαν καθαρά και χαρούμενα.

Δεν βρεφτήκατε καν, το δημόσιο νηπιαγωγείο, για να συνεχίσουν εκεί. Όσα τους προσέφερε η Αγγλική, τα έκαναν πιο προχωρημένα από τα παιδάκια της τάξης του, τα χέριαν αυτομεπόιηση και ελάφρυναν λίγο το δικό σας πρόγραμμα.

Ακόρα και τώρα, ο μεγάλος σας γιος, θέλει να πηγαίνει σχολείο, να δει τη δασκάλα του. Κι εκεί, τρία χρόνια μετά την "αποφοίτηση" του, τον θυρόνται όλοι και τον αγκαλιάζουν.

Έβενά, θα βου λείψετε ποτό.

- Θα βου λείψει η πρώτη αναπάντηση για να κατεβάσω το παιδί.

- Η κυρία Σοφία τα πρώτα χρόνια, και η κυρία Βούλα τα δύο τελευταία, που συνόδευαν τα παιδιά με το σχολικό, το οποίο τα πήγαινε και τα έφερνε με ασφάλεια.

- Το χαρόγελο των κοριτσιών το απόγευμα που βου παρτίδαν

τα παιδιά, και μας εύχονταν "καλό απόγευμα".

Όλες οι δασκάλες με ιδιαίτερη έμφαση στη Μαρία και στην Αγγελική, που αχάπησαν και αχρημάτηκαν από τα παιδιά σου.

Θα σου λείψουν οι χιορτές σου, που πάντα με ευχρινούσαν. Οι Χριστουγεννιάτικες χιορτές, που μας περνούσαν το βίμπουρα, να σεφτόμαστε τους άλλους, αλλά και οι καλοκαιρινές χιορτές με τις τελετές αποφοίτησης. Φέτος, ήταν μία από τις καλύτερες χιορτές, την οποία ευχρινούμαι ακόμη όταν την βλέπω στο dvd, γιατί φέτος, "αποφοίτησα" κι εγώ...

Θα σου λείψουν οι χειροτεχνίες που σου έφερναν, περνημένοι από το σχολείο...

Η "βρελαλιδικη", Κυρία Σαρακοστή, που πάντα λυπόβουν να της κόβω τα πόδια, και το "χειροποίητο κόβρημα", μαζί με την κάρτα, στη χιορτή της βιτέρας.

Θα σου λείψει, η δικιά σου ξεχνιασιά, γιατί ήξερα ότι τα παιδάκια σου ήταν στα καλύτερα χέρια.

Τα παιδιά πήραν βάσεις, τόσο στο κομμάτι της εκπαίδευσης όσο και της κοινωνικής τους ζωής.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΛΥ, ΓΙΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΥΠΕΡΟΧΑ ΧΡΟΝΙΑ!

ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΝΕΤΕ,
ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ,
ΑΛΛΑ Η ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ ΤΟ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΠΛΟ.

Με εκτίμηση & αγάπη

Ζ. Ρώτας
Ε. Χατζηηπίερου.